

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323010002
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4323010002.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného E. L., pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného E. L. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 24.01.2023, sp. zn. 3Nt/1/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 16.03.2023, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku zrušuje napadnuté uznesenie.

II.

Podľa § 76 odsek 3 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona odsúdenému E. L., narodenému XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., U. XXX/XX, prechodne bytom F., U. XX, u k l a d á ochranný dohľad 2 (dva) roky.

Podľa § 460 odsek 1 Trestného poriadku sa s výkonom ochranného dohľadu začne dňom prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 95/2022 zo dňa 25.03.2022, právoplatným dňa 25.03.2022.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona je odsúdený povinný do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostaviť sa k probačnému a mediačnému úradníkovi na Okresný súd Bratislava III.

Podľa § 77 odsek 1 písmeno a/, b/, c/ Trestného zákona odsúdenému ukladá povinnosti, a to:

- v rámci uloženého ochranného dohľadu, oznamovať príslušnému probačnému a mediačnému úradníkovi potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- osobne sa príslušnému probačnému a mediačnému úradníkovi hlásiť v ním určených lehotách,
- príslušnému probačnému a mediačnému úradníkovi vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 76 odsek 3 Trestného zákona za použitia § 78 odsek 1 Trestného zákona uložil odsúdenému E. L. (ďalej len „odsúdený“), ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 95/2022 zo dňa 25.03.2022, právoplatným dňa 25.03.2022, na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon trestu končí dňa 21.03.2023, ochranný dohľad v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 77 odsek 1 písmeno a/, b/, c/ Trestného zákona odsúdenému uložil povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu, oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že riaditeľ ÚVTOS A. podal dňa 30.12.2022 návrh na uloženie ochranného dohľadu pred skončením výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému z dôvodu sústavného porušovania ústavného poriadku a pôsobenia na ostatných odsúdených v rozpore s účelom výkonu trestu, a z tohto dôvodu bol dňa 14.12.2022 odsúdený umiestnený do oddielu s bezpečnostným režimom. Odsúdený sa opakovane dopúšťal páchania trestnej činnosti, jeho postoj k vlastnej resocializácii je ľahostajný, riziko recidívy trestnej činnosti je vysoké a resocializačná prognóza je nepriaznivá. S poukazom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu navrhol odsúdenému pred skončením výkonu trestu odňatia slobody uložiť ochranný dohľad. Súd I. stupňa uviedol, že po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že počas výkonu trestu odňatia slobody nebol odsúdený disciplinárne odmenený, avšak bol 9-krát disciplinárne potrestaný, všetky dostupné metódy výchovného pôsobenia boli neefektívne, odsúdený bol voči zaobchádzaniu rezistentný, počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie, opakovane boli zaznamenané nedostatky v jeho správaní a vystupovaní. Poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS A. zo dňa 23.12.2022 (ďalej len „hodnotenie ústavu“), z ktorého vyplýva, že v ústave na výkon trestu odňatia slobody u odsúdeného, aj napriek intervenciám zo strany výchovného a režimového personálu, nedošlo k pozitívnej zmene v správaní a vystupovaní odsúdeného, opakovane sú zaznamenané nedostatky, odsúdený sa namieta riadiť pravidlami a normami v štandardom oddiele, podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien si nevytvára. Permanentne sa dopúšťal porušení ústavného poriadku. Aktuálna resocializačná prognóza u odsúdeného je nepriaznivá a postoj k páchanej trestnej činnosti je nekritický. Odsúdený má pasívny prístup k vlastnej resocializácii a jeho negatívne správanie zasahovalo do resocializačného procesu iných odsúdených. Z poznatkov o osobe odsúdeného a jeho správaní sa počas výkonu trestu súd I. stupňa vyvodil, že výkon trestu odňatia slobody nespĺnil svoj výchovný účel podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona viesť odsúdeného, aby do budúcnosti viedol riadny život. Rezultoval, že návrh riaditeľa ústavu na uloženie ochranného dohľadu odsúdenému, ktorý začne vykonávať po skončení výkonu trestu odňatia slobody, bol podaný dôvodne a boli splnené všetky zákonné podmienky na jeho uloženie, keďže od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život. Výkon trestu odňatia slobody nespĺnil prevýchovný účel a odsúdený ani v uzatvorenom prostredí pod dozorom štátneho orgánu nepreukázal polepšenie. K námietkam odsúdeného na verejnom zasadnutí, že všetky disciplinárne tresty sú vykonštruované, že dostal iba jeden disciplinárny trest za odmietnutie byť ubytovaný v oddiele, dôvodil, že uvedené nie je ospravedliteľný dôvod, aby sa odsúdený vo výkone trestu správal tak, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu.

K návrhu odsúdeného na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 odsek 1 Trestného poriadku poznamenal, že ak z materiálneho hľadiska mala byť jediným dôvodom takéhoto postupu vznesená námietka zaujatosti, o ktorej sa podľa jej obsahu v zmysle § 32 odsek 6 Trestného poriadku nekoná, nakoľko namieta výlučne procesný postup súdu, nevzhladol dôvod na to, aby konal o takomto návrhu. Odsúdený neuviedol voči sudcovi žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by, aj s prihliadnutím na ustanovenie § 31 odsek 1 Trestného poriadku, boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci sudcom, a v dôsledku ktorej by teda bolo možné uvažovať o jeho zaujatosti. Nevidel logickú prekážku v tom, aby ustanovenie § 32 odsek 6 Trestného poriadku nebolo možné per analogiam uplatniť aj vo vzťahu k § 23 odsek 1 Trestného poriadku spojení s § 31 odsek 1 a nasl. Trestného poriadku. Dodal, že takáto aplikácia prostredníctvom analógie umožní vo veci plynule konať a eliminovať prípadné obštrukčné konania zo strany osôb podávajúcich príslušný návrh.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia na krajskom súde písomne neodôvodnil.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, aj keď napadnuté uznesenie zrušil a o návrhu na uloženie ochranného dohľadu odsúdenému krajský súd sám rozhodol z dôvodov ďalej uvedených.

Podľa § 76 odsek 3 Trestného zákona, súd môže na návrh prokurátora alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu uložiť odsúdenému pred skončením výkonu trestu odňatia slobody ochranný dohľad aj bez splnenia podmienok uvedených v odseku 2, ak vzhľadom na správanie počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nemožno od neho očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona, odsúdený, ktorému súd uložil ochranný dohľad, je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu

a/ oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,

b/ osobne sa hlásiť v určených lehotách a

c/ vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 460 odsek 2 Trestného poriadku, uloženie ochranného dohľadu mimo hlavného pojednávania, o uložení ochranného dohľadu odsúdenému, ktorý počas výkonu trestu odňatia slobody svojím správaním nepreukázal, že od neho možno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život, rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

Nadriadený súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti zistil, že jasné a úplné skutkové zistenia a zrozumiteľné právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia a ktorého obsahom je záver, že odsúdenému bol uložený ochranný dohľad v trvaní 24 mesiacov podľa § 76 odsek 3 Trestného zákona a boli mu podľa § 77 odsek 1 písmeno a/, b/, c/ Trestného zákona povinnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia, sú jednak zákonu zodpovedajúce, jednak opodstatnené. Pretože sa krajský súd plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu I. stupňa vo vzťahu k týmto výrokom, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, a v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôvodmi pre svoje rozhodnutie v týchto výrokoch, preto v podrobnostiach naň, ako na vecne správne a zákonné, poukazuje.

Na tomto mieste k aplikácii vyššie uvedených ustanovení nadriadený súd považuje za potrebné zdôrazniť, že riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený trest vykonáva, je oprávnenou osobou na podanie návrhu na uloženie ochranného dohľadu odsúdenému, ktorý počas výkonu trestu odňatia slobody svojím správaním nepreukázal, že od neho možno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život. Predpokladom uloženia ochranného dohľadu v zmysle ustanovenia § 76 odsek 3 Trestného zákona je, že nemožno od odsúdeného očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život, a to vzhľadom na jeho správanie počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody (napr. páchatel sa správa agresívne alebo hrubým nerešpektovaním autorít dáva najavo, že nemá záujem sa prevychovať, avšak v tomto prípade musí ísť naozaj o veľkú mieru neposlušnosti, ktorá je patologická, nemôže ísť o bežné neuposlušnutia).

V danom prípade z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne odmenený, bol ale deväťkrát disciplinárne potrestaný, všetky dostupné metódy výchovného pôsobenia sú neefektívne, menovaný je voči zaobchádzaniu rezistentný, počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie, opakovane boli zaznamenané nedostatky v jeho správaní a vystupovaní. Počas výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného, aj napriek intervenciám zo strany výchovného a režimového personálu, nedošlo k pozitívnej zmene v správaní, v jeho správaní a vystupovaní sú opakovane zaznamenané nedostatky, najmä odmieta sa riadiť pravidlami a normami v štandardom oddiele, podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien si nevytvára. Permanentne sa dopúšťa porušenie ústavného poriadku. Aktuálna resocializačná prognóza u menovaného je nepriaznivá a postoj k páchanej trestnej činnosti je nekritický. Odsúdený má pasívny prístup k vlastnej resocializácii a jeho negatívne správanie zasahovalo do resocializačného procesu iných odsúdených. Súd I. stupňa teda správne zistil zo získaných poznatkov o osobe odsúdeného a jeho správaní, že výkon trestu odňatia slobody nesplnil u odsúdeného svoj výchovný účel predpokladaný ustanovením § 34 odsek 1 Trestného zákona a práve zo správania odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody možno dôvodne vysloviť záver, že od odsúdeného nemožno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život a preto sú splnené všetky materiálne podmienky na uloženie ochranného dohľadu podľa § 76 odsek 3 Trestného poriadku.

Je teda zrejmé, že návrh riaditeľa ústavu na uloženie ochranného dohľadu odsúdenému, ktorý začne vykonávať po skončení výkonu trestu odňatia slobody, bol podaný dôvodne a boli splnené všetky zákonné podmienky na jeho uloženie. V prípade, že odsúdený svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody vedome odmieta naplňať výchovnú zložku trestu (v ústave na výkon trestu odňatia slobody neplní „prevýchovný“ program zaobchádzania) a je obava, že po skončení trestu bude vzhľadom

na doterajší postoj k trestnej činnosti (opakovane sa už dopustil úmyselného trestného činu) pokračovať v jej páchaní, existujú preventívne prostriedky, ktorých cieľom je ochrániť spoločnosť aj po prepustení „problematickeho“ odsúdeného z výkonu trestu, ktorým je práve ochranný dohľad.

V nadväznosti na námietku odsúdeného vznesenú na verejnom zasadnutí konanom na súde I. stupňa dňa 24.01.2023, keď nesúhlasil, aby o danom návrhu rozhodoval Okresný súd Levice, nakoľko sudcovia Okresného súdu Levice majú nadštandardné vzťahy so zamestnancami ÚVTOS Želiezovce a vždy keď ho súdil Okresný súd Levice, vždy dopadol zle, preto žiadal, aby o predmetnom návrhu rozhodoval Okresný súd Nitra, teda žiadal odňatie veci Okresnému súdu Levice, nadriadený súd uvádza nasledovné:

V zmysle zjednotenia výkladu ustanovenia § 23 Trestného poriadku v zjednocujúcom stanovisku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 4/2021 pod číslom 48, medzi dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Trestného poriadku patrí aj vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z vykonávania úkonov trestného konania. Rozhodujúcou je v tomto smere existencia niektorého z dôvodov vylúčenia podľa § 31 Trestného poriadku, ktorý musí byť daný u všetkých sudcov príslušného súdu, resp. v prípade krajského súdu u všetkých sudcov dotknutého kolégia. Preto ak sa podľa § 32 odsek 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti vznesenej voči konkrétnemu sudcovi, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku, nekoná, a teda takáto námietka nie je spôsobilá vyvolať konanie o vylúčení ani konkrétneho (jednotlivého) sudcu, o to viac nie je potrebné konať ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci, ktorý je založený len na takejto procesne neúčinnnej námietke zaujatosti smerujúcej voči všetkým sudcom príslušného súdu (argumentum a minori ad maius). Túto skutočnosť je však nevyhnutné procesne zaznamenať, aby bolo zrejmé, že takýto návrh na odňatie a prikázanie veci nezostal nepovšimnutý.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že o návrhu odsúdeného na odňatie veci Okresnému súdu Levice a prikázanie inej veci príslušnému súdu sa nekoná a to z dôvodov, že o dôvode, pre ktorý odsúdený takýto návrh podal, sa podľa § 32 odsek 6 Trestného poriadku nekoná. Dôvodom, pre ktorý odsúdený navrhuje odňať vec vecne príslušnému súdu, by mala byť podľa obsahu jeho návrhu zaujatosť všetkých sudcov Okresného súdu Levice. O takto podanej námietke zaujatosti však nie je možné konať z dôvodov, že táto nespĺňa materiálne podmienky ustanovenia § 31 odsek 1 Trestného poriadku, pretože len všeobecne podaná námietka zaujatosti odôvodnená skutočnosťou, že sudcovia majú nadštandardné vzťahy s pracovníkmi ústavu, nespĺňa materiálne podmienky ustanovenia § 31 odsek 1 Trestného poriadku. Pomerom k prejednávanej veci ako dôvodu pre vylúčenie sudcu z vykonávania úkonov trestného konania v zmysle § 31 odsek 1 Trestného poriadku sa rozumie taký jeho vzťah k veci, ktorý ho činí na výsledku konania v určitom ohľadne osobne zainteresovaným, eventuálne vystupuje vo veci v takom procesnom postavení, ktoré vzbudzuje pochybnosť o jeho nestrannosti a nezaujatosti ako sudcu, ktorý má v tejto veci konať a rozhodovať. Ide najčastejšie o prípady, keď sudca je sám poškodeným (obeťou) trestného činu, resp. svedkom trestného činu alebo jeho oznamovateľom, pričom následne by mal o tomto trestnom čine konať a rozhodovať. Súčasne musia existovať konkrétne skutočnosti, ktoré môžu vzbudiť pochybnosť o nezaujatosti sudcu pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka (§ 31 odsek 1 Trestného poriadku). Taktiež musí ísť o skutočnosti zasahujúce do základných princípov nezávislosti súdnictva vyjadrených v článku 141 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré znamenajú, že súdne konania a rozhodnutia musia byť nielen objektívne nestranné, ale objektívnymi a nestrannými sa majú javiť aj navonok, kedy už nemožno apelovať na profesionalitu sudcov v rozhodovaní, nakoľko už existujúce pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodovania v prejednávanej veci sú objektívneho charakteru. Pokiaľ ide o skutočnosti udávané v námietke zaujatosti odsúdeného, ide o jeho subjektívne tvrdenia a jeho obava z nezaujatosti sudcov tohto súdu, nie je ničím objektívne odôvodnená a neobsahuje konkrétny objektívny údaj, z ktorého sa vyvodzuje zaujatosť sudcov a nespĺňa teda materiálne podmienky ustanovenia § 31 odsek 1 Trestného poriadku a preto sa o tejto námietke nekoná.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené úvahy považoval postup súdu I. stupňa o uložení ochranného dohľadu odsúdenému za vecne správny a zákonný. Z ustanovenia § 77 odsek 1 Trestného zákona však vyplýva, že odsúdený, ktorému súd uložil ochranný dohľad, je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v obvode ktorého má bydlisko. Krajský súd preskúmaním výroku napadnutého uznesenia zistil, že jeho výrok je neúplný vzhľadom na to, že neobsahuje údaj, ktorý súd a jeho probačný a mediačný úradník vykoná uložený ochranný

dohľad a taktiež neobsahuje v súlade s ustanovením § 460 odsek 1 Trestného poriadku lehotu, kedy sa s výkonom ochranného dohľadu začne. Z týchto dôvodov preto krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a sám podľa § 76 odsek 3 a § 78 odsek 1 Trestného zákona rozhodol o uložení ochranného dohľadu odsúdenému 2 roky a určil podľa § 460 odsek 1 Trestného poriadku, že s výkonom ochranného dohľadu začne dňom prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 95/2022 zo dňa 25.03.2022, právoplatným dňa 25.03.2022 a to z dôvodu, aby vo výroku uznesenia, ktorým sa ukladá ochranný dohľad, bolo odsúdenému jasne a zrozumiteľne určené a vyjadrené, aké konkrétne povinnosti sa spájajú s výkonom ochranného dohľadu a kedy sa s výkonom ochranného dohľadu začína. Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona určil, že výkon ochranného dohľadu bude vykonávať probačný a mediačný úradník Okresného súdu Bratislava III, v obvode ktorého má odsúdený bydlisko. Krajský súd si na tento účel vyžiadal od ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom si odsúdený vykonáva trest odňatia slobody vyjadrenie odsúdeného o jeho súčasnom bydlisku, t.j. údaj, na akej adrese sa bude zdržiavať po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, pretože z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 95/2022 krajský súd zistil, že v mieste trvalého bydliska sa odsúdený pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody dlhodobo nezdržiaval. Odsúdený, podľa jeho vyjadrenia, sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude zdržiavať na adrese Bratislava, ulica Vajnorská 17, t.j. v obvode Okresného súdu Bratislava III, a výkon ochranného dohľadu preto vykoná probačný a mediačný úradník tohto súdu. Postupom podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona uložil odsúdenému povinnosť vyplývajúcu z tohto ustanovenia Trestného zákona a postupom podľa § 77 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona uložil odsúdenému v rámci uloženého ochranného dohľadu povinnosti uvedené v citovanom ustanovení Trestného zákona a podľa výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.